

מסורת הש"ס

(א) לפי גי' רש"י נדרך למקום
חיבות אלו ויכלי לקמן מין
לרבות י"א מ"ל על נדמה
ולקמן א"ל ע"ל אחר קרא
כלל עת נדמה סמוך לנדמה
כ"ו י"ע רש"י (ג) הוריות ד'
א [נפיקטן אחר ר' יעשיה]
(ד) נמינלה כח: (ה) [עד יוד]
רש"י: (ו) [וע"ע מוס'
מנחות ט: ד"ה אחר ומוס'
וזכרם סב. ד"ה מ"ל ומוס'
פסחים מג: ד"ה מאן ומוס'
מנחות יא: ד"ה קומץ]
(ז) [פי' הונו ע"ז תמלא בספר
המים שחבר את האגון
מהר"ל מפלגה בספר זכות
ח"א פ"ג: (ח) [בספיקא דסוף
פסחים הרמ"א ו"ל וכן בסוף
י"ש פ"ג כ"ק כבוד רמזם על
הכרת שמות הללו.]

תורה אור השלם

1. ואשכח כי יובד זוב דקח
ימים רבים בלא עת נדחה
או כי תזוב על נדחה כל
ימי זוב שטאנה בימי
נדחה תדחה טמאה הוא:
ויקרא טו טז
2. כל המשכב אשר
תשכב עליו כל ימי זובה
במשכב נדחה ויזהר ויהי
וכל הקלי אשר תשכב עליו
ימי זוב שטאנה בימי
נדחה: ויקרא טו טז
3. עמר וימדד ארץ ראה
ויזהר גורי ויחפצצו חרדי
עד שחו גבעות עולם
הליכות עולם לו:
הקדקד ג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואלו לוינה
להצטרף עם ב"ב אם לא
נדרה וכו' ו' נדרה עד
עשירי שיהיו נמי: (ב) ד"ה
מ"ל לא תשכב אחר המשכב:
(ג) תוס' ד"ה מ"ל כל ימי
זובה כמשכב נדמה חומה:

הגהות מהר"ב

ג' וימנן שהוא ששה
משכב ומשכב. מלת שהוא
ממק. ויב' שהוא כל"ל וכו'
במ"ב: [ב] שם יוכל תפסוד
פסעה למס'. יב' ע"י ח"כ
וקרן אהרן דף קע ע"א וע"כ:
[ג] רש"י ד"ה ואלו לוינה וכו'
דהיינו בג"ד כחן הפסד והח"כ
מס' אף ח"י וכו' משכ' ו'
נקיים עד העשירי שיהיו וכו'
כ"ז:

מוסף רש"י

אחד לאחד. היינו יום כנגד
יום (הוריות ד.) קלת מיס
המחמת (מניקה ב.)
הדרן עלך מסכת נדה

תינוקת פרק עשירי נדה

עג.

עין משפט
נר מצוה

פד א מ"י פ"ו מהל' אסורי
ביאה הל"ב:
פד ב מ"י פ"ג מהל' מטמא
משכב ומשכב ה"א ופ"ד
מהל' אסורי ביאה הל"ב:
פד ג מ"י פ"ג מהל' מטמא
משכב ומשכב הלכה ג:
פד ד מ"י פ"ו מהל' אסורי
ביאה הל"ב ופ"א מהל'
מטמא משכב ומשכב הל"ב:
פד ה מ"י פ"ו מהל' אסורי
ביאה הל"ב והלכה ט:

תוס' הרא"ש

מגין לרבות שני ושלישי
כ"י. מרמק חזיר עד עשירי
ואחד עשר אלמא האי שני
הוא יום שני לימי זובה וכדי
נסבה דהיינו מופלג יום א'
מגדחה וכבר ריבה אותו
מזו כי תזוב אלא אגב
ויהא חזרו ויפלו בהדי
אחריו: מגין לרבות יום
י"א (ווס.) דס"ד לא מרבינן
ראוי לספירה אלא לעיקר
זיבות החבובות פסוקי אבל
לא לספירה דמרבין מאו
אחד לאחד וכו' שאינה
ר"ע קא דריש כל וכן בשלהי פ'
התעוררות (וזכרם פג.) דריש ר"ע כל
וא"כ כי קאמר פסחים פרק אלו
עוצרין (דף מג:) מאן שמעת ליה
דריש כל ר' אליעזר הוא דלמא
ר"ע הוא דדריש נמי כל ויש לומר
דאין לדמות דרשות דכל להדדי דיש
כל דשיין למדרש כ"ע והאי
דשמעתין דלמנינא מדרש שפיר
דמדימי למנינא כל נמי למנינא:
תנא דבי א"הו ב"ה השונה
הלכות. אית ספרים דלא
גרסין ליה מיהו צפירוש רש"י איתא
ור"ת הגיחו צפספד וכן נראה דאיידי
דאיידי לעיל בהלכות מייית לה
לסיים דבדר טוז ואיתא נמי כן
במגילה פרק צמרא (דף כח:) והכי
נמי אמרינן צאין עומדין (בכרות לה.)
שכן מצינו צנציאים הראשונים שסיימו
דצריהן דצברי שכן ותנחומין:
הדרן עלך תינוקת
וסליקא לה מסכת נדה

אין י' אלא יום אחד מגין לרבות מופלג שנים ושלשה. אגב ריהטא
נקט שנים דשנים היינו יום שני לימי זובה דהיינו מופלג יום
אחד שריבה כזר דהא מגין ואיל עד י' וי"א וא"כ שנים היינו שני:
הוא שמשמא בראיות כבימים אינו דין בו. תימא דאיכא למפסך
מה להיא שכן מטמאה צאונם והכי
אמרינן צריש פרק צנות כותים
(לעיל ג:) דלא ילפינן מהדדי וכן לקמן
דקאמר מה הוא שאינו סופר אחד
לאחד כו' איכא למפסך מה להוא
שכן מטמא בראיות כבימים מיהו צוה
מצינן שפיר למילף דלגבי ספירה
אחמיר רחמנא צאשה מצאיש ולענין
ספירה עצד שפיר ק"ו הוואיל
ולענין ספירה מצינו שהחמיר צאשה
מצאיש וצ"ל שאינו קל וחומר גמור
אלא כמו גילוי מילתא צעלמא לגלות
זה על זה וצ"ע דאיכא מקומות
דאיכא תרי קראי לרס מדות ולזיבות
ויש מקומות דנפקא מחד קרא:

ת"ל ב' ימי (א) נדרה. תימא
דזה מוקמינן כר"ע אלמא
ר"ע קא דריש כל וכן בשלהי פ'
התעוררות (וזכרם פג.) דריש ר"ע כל
וא"כ כי קאמר פסחים פרק אלו
עוצרין (דף מג:) מאן שמעת ליה
דריש כל ר' אליעזר הוא דלמא
ר"ע הוא דדריש נמי כל ויש לומר
דאין לדמות דרשות דכל להדדי דיש
כל דשיין למדרש כ"ע והאי
דשמעתין דלמנינא מדרש שפיר
דמדימי למנינא כל נמי למנינא:
תנא דבי א"הו ב"ה השונה
הלכות. אית ספרים דלא
גרסין ליה מיהו צפירוש רש"י איתא
ור"ת הגיחו צפספד וכן נראה דאיידי
דאיידי לעיל בהלכות מייית לה
לסיים דבדר טוז ואיתא נמי כן
במגילה פרק צמרא (דף כח:) והכי
נמי אמרינן צאין עומדין (בכרות לה.)
שכן מצינו צנציאים הראשונים שסיימו
דצריהן דצברי שכן ותנחומין:
הדרן עלך תינוקת
וסליקא לה מסכת נדה

לנדמה אחר ימי נדמה
סמוך לנדמה יום ראשון אחר ו' ימי נדמה ורלמה שממי
ותשיעי ועשירי: או כי סוזב לרבות רואה ט' ו' ואלמד עשר: מגין
לרבות שנים שלשה נו'. שכולן יש להן דין אחד: אמרת מה מצינו
צריעי. לימים שאחר הנדה: שהוא
ראוי. לספירת נקיים אם רלמה
אב"ג ופסקה: וראוי לוינה.
(א) לנרף עם בג"ד אם לא רלמה צא'
דהא אחרני מופלג יום אחד מקרא
דלו כי תזוב ג' דהיינו בג"ד אף אני
מרבה כל אלו עד י' ויוד ככלל
שהן ראויין לספירה אם רלמה שלשה
ראשונים משכי ו' נקיים עד'
שהו נמי נרלין לוינה צאיה מהס
שמרלה שלשה רלופין: מגין לרבות
י"א. שצטרף עם הראשונים לוינה
לג' רלופין ואע"ג שאינו ראוי
לספירת נקיים של זיבת ג' ראשונים:
פ"ל כלל עם נדסה. ואפילו מופלג
לימים הרבה: יוכל. כיון דכתיב
כלל עם נדמה שאני מרבה זכה
י"ב שאל רלמה י' י"א י"ב תהא אף
גמורה ולא תהא תחלת נדה צראית
י"ב אלל מצטרף לוינה: יום י"א
שואל ראוי לספירה וינה או כי סוזב.
דוינה צריעי מתרבי מאו כי תזוב
ולאומה זיבה משכי ימי ספירה עד
י"א: ואין לי. שמתקרא זכה לטומאה
אלל רואה שלשה רלופין: פ"ל ימי.
כל ימי זוב טומאתה כימי נדמה
תהיה: עמאה מלמד שמעמאה אם
צועלה נדסה. שמפורש זה אשר
ישכב איש וגו': הוא שאינה מטמאה.
צשלש ראיות ציוס אחד טומאת זוב
גמור לקרען כאליו רלמה שלשה ימים
אלל זב טמא צין בג' ראיות ציוס
אחד בג' ימים רלופין צ"ק צפ'
כילד הרגל (דף ד:). ואין לי. עושה
משכב ומושז צימים שאחר הנדה
אלל הרואה שלשה ימים שני ימים
מגין: פ"ג כל המשכב אשר (א) ישכב
עליו כל ימי זובה כמשכב נדמה:
יהיה לה. הוסיף לה הויה של שמור:
הוא שאינו סופר אחד לאחד. זב צעל
רליה אחת כועל קר וטוב צו ציוס
סופר שצעה לשנים: אלמא קראי
נינהו. כל דין י"א שצין נדה לנדה
מכלן למדנו שכן י"א יום והרואה
צזה ג' הרי זו זכה והרואה צא'
צב' סופרת יום כנגד יום ולסוף
י"א מתחילין ימי נדה אם תרלה

אחד מש צשה והוא שהרי לא צרינן לדון יום זכה אלל י"א ומכלן ואילך הרי היא צדין פרשה ראשונה דכתיב צה [ויקרא טז] שצעת ימים תהיה
צנדמה: לרבי עקיבא קראי. דלא גמר הך הלכתא הלכה למשה מסיני דקאמר ר' אלעזר צן עזריה [לעיל עג:] וכי היכי דליף חזי לוג שמן למדחה
מקראי הכי נמי יליף אחד עשר יום שצין נדה לנדה מקראי: ציממי. רלמה ציוס תהיה זכה דכתיב (שם) ימים רבים אלל רלמה
צלילות לא תהא זכה: סמוך לנדסה. ליל שממי שהרי ימי נדות כל שצעה עד הלילה דכתיב שצעת ימים תהיה צנדמה: פלגום.
משנה וצרייתא הלכה למשה מסיני:

הדרן עלך תינוקת וסליקא לה מסכת נדה